

[Ninn-Hansen.]

bør ske med færre engagerede i undersøgelserne, kan jeg give de tidligere ordførere ganske ret i.

Da kriminalloven ikke alene gælder for grønlænderne, men også for danske i Grønland, er det klart, at det ikke kan være helt ligegyldigt, om sanktionerne er tilstrækkelige. Det vil vi gerne tage op i sammenhæng med de synspunkter, jeg fremsatte før om lovens generalpræventive funktion.

Jeg har også på dette punkt et spørgsmål til den højtærede minister. Selv om loven gælder for danske i Grønland, er det alligevel mit indtryk, at man søger at undgå at dømme de danske, der opholder sig i Grønland, hvis de gør sig skyldige i forbrydelser. Jeg mener at kunne erindre et tilfælde, hvor en person, der var ansat — enten var det i Grønlandsadministrationen, eller også var det i den grønlandske handel — blev tiltalt for en forbrydelse, han skulle have gjort sig skyldig i i Grønland, og hvor man lagde vægt på at få sagen afgjort i København. Det finder jeg ikke rimeligt. Når vi gennemfører en lovgivning, der skal gælde for hele Grønland, mener jeg det er forkert, hvis man i de tilfælde, hvor det er danskere, det drejer sig om, ikke anvender den stedlige lovgivning, men søger at finde frem til et andet værneting. Hvis man betragter det som en nødvendighed at søge at få sagen afgjort i det sydlige Danmark, synes jeg man derigennem påviser, at der er en vis brist i den lovgivning, vi har for Grønland. Derfor vil jeg gerne anmode den højtærede minister om at komme ind på spørgsmålet om, hvorvidt ministeren mener, at loven skal kunne anvendes over for alle, der befinder sig i Grønland.

Aage Fogh: Jeg vil gerne begynde med at tilsige den højtærede minister mit partis velvilje over for det foreliggende lovforslag. Jeg ser det som et forsøg på at tilpasse lovgivningen for Grønland til den øvrige danske lovgivning, og det forekommer mig, at det er sket på en heldig måde, idet man nøje har fulgt udviklingen og gennem betænkninger, der er tilstillet folketinget, giver udtryk for, at de resultater, man har opnået, er tilfredsstillende.

Jeg ville blot gerne tilføje den lille bemærkning, at det måske havde været rart, om vi havde haft den betænkning en måneds tid før; men der kan i hvert fald blive tid til at studere den nu under udvalgsarbejdet.

Principielt kan jeg altså give tilslutning til det foreliggende lovforslag, og i tilknytning hertil vil jeg gerne gøre en bemærkning. Ved at læse den betænkning, der foreligger fra udvalget, har det slået mig, at hvis man ikke havde haft spiritus i Grønland, havde kriminaliteten vistnok været nede i alt fald på det halve af, hvad den er. I et meget, meget stort antal af de sager, der har været til afgørelse, er begrundelsen for den begåede forbrydelse, at vedkommende har været beruset. Jeg vil derfor, selv om det ikke direkte vedrører lovforslaget, under udvalgsbehandlingen gerne komme tilbage til det spørgsmål, om det ikke var formålstjenligt at bekæmpe kriminaliteten i Grønland ved en anden alkohollovgivning end den, der gælder deroppe i øjeblikket.

Der er i øvrigt enkelte paragraffer, jeg vil foreslå at vi ser nærmere på i udvalget; men principielt giver jeg tilslutning til det foreliggende lovforslag.

Vivike: Når den højtærede minister er i stand til at fremsætte dette lovforslag og i øvrigt også det næste, der skal til behandling i dag, er det i høj grad på basis af, at vi har haft en samfundsforskning i Grønland. Vi ved også, at ifølge den nye finanslov skal denne samfundsforskning meget stærkt indskrænkes. Jeg blev trist til mode, da jeg hørte, at det ærede medlem hr. Ninn-Hansen mente, at man nok skulle fortsætte samfundsforskningen, men med færre ansatte; og han var altså på linje med det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen, der også mente, at den burde fortsættes, men sagde, at der ikke var råd til den i samme omfang som tidligere.

Nu er der jo sparebestræbelser i gang på grund af vor økonomiske misere, som påstås at eksistere, fordi befolkningens forbrug har været for stort; men det er da ikke grønlændernes forbrug, der har været for stort, og jeg finder det uretfærdigt, at man har i sinde at lade disse sparebestræbelser ramme den grønlandske befolkning, for det vil de i sidste ende gøre.